

FORENINGEN NORDEN

Medlemsblad for lokalafdelingen Fredensborg

fredensborg.foreningen-norden.dk

nr. 67, februar 2019

Formandens klumme

Tillykke til Norden

I år kan befolkningerne i de nordiske lande fejre 100 års venskab og godt samarbejde i Foreningen Norden. Det bliver fejret hele året, men på selve jubilæumsdagen den 15. april afholdes den store gallakonzert Dejlig er Norden i DRs Koncerthus. Måske er der allerede nogle af jer, der har sikret sig billetter til den festlige begivenhed.

Gallakonzerten er dog kun en af mange arrangementer lokalt og i resten af landet og i Norden. De store landsdækkende samt lokale arrangementer kan følges på hjemmesiden www.foreningen-norden100.dk.

Lokalafdelingen afholder naturligvis også en række arrangementer. Dem kan I læse om her i bladet og på vores hjemmeside.

Vi lægger ud med udstilling i februar, filmdage i marts, kunstudstilling og koncerter i april. En stor begivenhed bliver vores Nordisk Kortræf i maj/juni, som får deltagelse af kor fra Nittedal og Håbo.

Udgivet af Foreningen Norden
Fredensborg lokalafdeling
norden.fredensborg@gmail.com
cvr 32709745

Redaktion: Bestyrelsen
Ansvarshavende redaktør: Lisa Juhler
Oplag: 120 eksemplarer
Forsidefoto: Lisa Juhler
Foreningen Nordens bestyrelse:
Lisa Juhler, Axel Møllers vej 4,
3490 Kvistgård ☎ 2251 0829
Dorte Demant, Baunebjergvej 214
3050 Humlebæk ☎ 2097 8126
Heidi Ølgaard, Gammel Torpenvej 15,
3050 Humlebæk ☎ 4919 2346
Jan Hellen, Bygvænget 826
2980 Kokkedal ☎ 4016 5105
Ina Laursen, Baunebjergvej 15 C
3050 Humlebæk ☎ 4919 1274
Bjørn Sandberg, Hvedevænget 48,
2980 Kokkedal ☎ 6130 2980

Kontingent:
Personligt medlemsskab: 295 kr.
Husstandsmedlemsskab: 390 kr.
Pensionist: 195 kr. Pensionistpar: 240 kr.
Skolemedlemsskab: 495 kr.
Biblioteksmedlemsskab: 395 kr.

Skibet Hans Hedtoft

Nauja I. Lyng har sendt os en beretning om sit arbejde som bioanalytiker på sygehuset i Tasiilaq. Se s. 4-6. Men hun engagerer sig også i meget andet.

Sammen med præsten og museumsleder i Tasiilaq er det lykkedes hende at arrangere en mindegudstjeneste på 60 års dagen for Hans Hedtofts forlis den 30. januar 2019.

Herunder foto fra bogen "Skibet der forsvandt" af Lars og Morten Halskov

Kommende arrangementer

Lørdag den 23. februar til torsdag den 7. marts på Humlebæk Bibliotek

Gamle teknikker – nye udtryk. Vævepigerne udstiller nordisk inspireret husflid bl.a. løbbinding. Pileforeningen i Humlebæk udstiller pileflet. Fernisering lørdag den 23. februar kl. 10-13.

Fredag den 1. marts til torsdag den 7. marts i Humle Bio

Nordiske Filmdage i samarbejde med Børnefilmklubben Humlebien og Humle Bio. Vi viser film for voksne, og for børn og unge afholder vi skoleforestillinger. For de voksne viser vi:

Fredag den 1. marts kl.18.00

Vinterbrødre. Danmark, Island, 2017. 93 min. Instruktion: Hlynur Palmasson. Med indledning af producent Per Damgaard Hansen.

'Vinterbrødre', der skildrer spændingerne og den tiltagende desperation mellem to brødre på et øde kalkværk, blev hædret med ni Robert- og to Bodil-statuetter ved prisuddelingene tidligere i år. Hlynur Pálmasons debutspillefilm var en af de fem nominerede kandidater til Nordisk Råds Filmpris 2018.

Lørdag den 2. marts kl. 16.00

Kvinnu á krigsstíu. Kona fer in strid. Island, 2018. 101 min.

Kvinnu á krigsstíu er en intelligent film, der behandler påtrængende globale dagsordener med lige dele humor, drama og musikalitet. Halla er en islandsk kvinde, der erklærer krig mod den industri og de politikere, som truer med at ødelægge hendes land. Hun går radikalt til værks, men så kommer et forældreløst barn ind i ligningen. Vinder af Nordisk Råds Filmpris 2018.

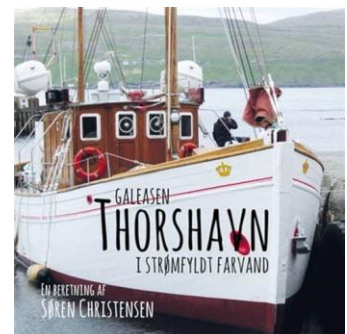
Billetter købes i Humle Bio. Foreningen byder på et glas inden forestillingen.

Onsdag den 20. marts kl. 19.00 på Humlebæk Bibliotek

Generalforsamling kl. 19-20

Kl. 20: Foredrag om Galeasen Thorshavn, Færøerne og Nordisk Ministerråd.

Tidligere Rigsombudsmand på Færøerne, Søren Christensen, beretter om Færøerne med udgangspunkt i den rolle som galeasen Thorshavn har haft. Søren Christensen, der også er fhv. generalsekretær for Nordisk Ministerråd, vil også komme ind på Færøernes historie, økonomi og politik og øernes placering i det officielle nordiske samarbejde. Der er gratis adgang for alle til foredraget.

27. april til 15.maj på Humlebæk Bibliotek

Lyset i Norden – set og oplevet af danske kunstnere.

Fernisering 27. april kl. 10-13.

Kunstudstilling i samarbejde med Humlebæk Kunstforening.

Under ferniseringen fejrer vi Foreningen Nordens 100 års jubilæum med Humlekvarteret, der byder på prøver fra den nordiske sangskat. Kvarteret består af Lotte Sangsted (Sopran), Merete Sanderhoff (Alt), Martin Nyeland (Tenor) og Hans Emborg Bünemann (Bas). Alle med mangeårig tilknytning til Humlebæk.

**Lørdag den 27. april kl.16.00 i Egedal Byens Hus,
Egedalsvej 2, Kokkedal**

Fredensborg Brass Ensemble fejrer Foreningen Nordens 100 års jubilæum med dejlig nordisk musik.
Kom og vær med til at fejre norden i dejligt musikalsk selskab.
Der er gratis adgang.

Lørdag den 1.juni kl. 14.00 i Fredensborg Slotskirke

Koncert med kor fra Håbo, Nittedal og Fredensborg.
I anledning af Foreningen Norden 100 års jubilæum vil der blive sunget sange fra 10 årtier dirigeret af Peter Spies og med musikalsk akkompagnement. Festtale af landsforeningens formand Mogens Jensen.
Der er gratis adgang.

Vil du lære vores nordiske venner bedre at kende?

Vil du være vært ved en middag i dit eget hjem for to eller flere af vore nordiske gæster fredag den 31. maj kl. 19.00?

Vi vil gerne benytte Nordisk Korttræf til at give vore medlemmer mulighed for at lære vore nordiske naboer bedre at kende. Det kan vi gøre ved at invitere dem hjem og lade dem opleve den verdensberømte danske hygge.

Kunne du tænke dig at være vært ved en middag i dit hjem for to eller flere gæster, så kontakt Lisa Juhler tlf. 22510829 mail: lisajuhler@gmail.com senest den 15. april. Så kontakter vi dig og aftaler nærmere.

Sally Salminen i Fredensborg

Mange kender sikkert forfatteren Sally Salminen og hendes roman Katrina. Men der er nok ikke så mange, der ved, at Sally Salminen boede i Thorvigshus ved Fredensborg under 2. verdenskrig.

Sally Salminen (1906-76) er født og opvokset på Vårdö, Åland, netop i de år, da der var megen røre og uenighed blandt ålændinge om Ålands tilhørsforhold. Ville man høre til Sverige eller Finland?

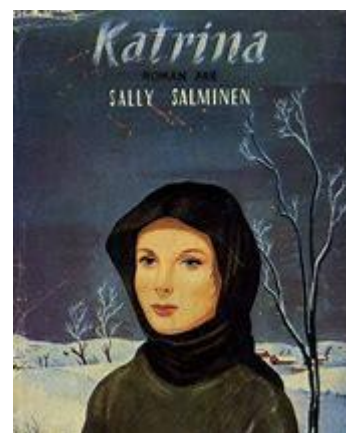
Sally og hendes familie var svensksprogede og ønskede at være en del af det svenske rigsfællesskab.

I 1934 drog hun sammen med sin søster til USA for at arbejde i huset hos velhavende amerikanske familier.

Det var under hendes tid her, at hendes store gennembrudsroman Katrina blev skrevet.

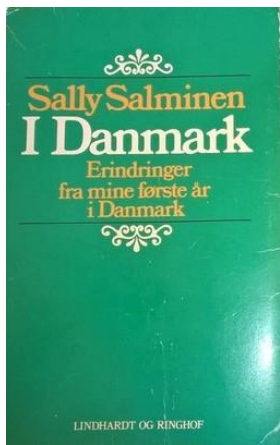
Sally tilbragte to år i USA, derefter førte hendes litterære succes hende rundt i Skandinavien.

I 1937 inviterede Gyldendal hende til København til et møde med den litterære verden. Her traf hun også sin kommende mand, den danske journalist og kunstner Johannes Dührkop. I foråret 1940 giftede de sig, og mens de holdt bryllupsrejse i Danmark, blev Danmark og Norge besat.

Sally og Johannes besluttede i 1941 at købe Thorvigshus i Asmindrød Mark ved Fredensborg. I efteråret 1941 flyttede de ind. Huset lå 3 km fra stationen, og da det var midt under krigen, var transport besværlig. Men de cyklede og benyttede sig også undertiden af generatorbilen ”Jyden”.

”Generatorbilen tøffede ud fra stationen, svingede tværs over jernbanesporene og kørte videre gennem Asminderød – en gammel landsby, i hvis modsatte udkant kirken og kroen lå. Korte efter drejede ”Jyden” af til højre og vi skumplede nu frem ad en smal bivej, som gik tæt forbi en stor bondegård med brolagt

gårdsplads. ... Og omtrent tre hundrede meter længere fremme så vi det ligge, vores Thorvigshus, en smule hævet over marken inde til højre. De to kønne små længer med deres blødt rundede, grå halmtag, der på skyggesiden mod nord havde fået en frisk grøn farve af det blødeste, glatte mos.”
(Citat fra Sally Salminens erindringsbog ”I Danmark”).

Idyllen bliver dog hurtigt ødelagt, da det viser sig at flyttefolkene endnu ikke er ankommet og håndværkerne ikke færdige. Den første nat må de overnatte på Hotel Prinsen. Senere giver naboskabet til bondegården også problemer. Urin fra kostalden løb som en rivende bæk ned af vejen til dem.

Da Thorvigshus endelig stod klar, flyttede også Johannes mor, Camilla, ind i huset. En finsk badstue fik de også indrettet og gæster blev inviteret til at deltage i den finske tradition.

I Thorvigshus kom mange kunstnere på besøg. Forfatteren og kunstneren Hans Scherfig og kunstmaleren Ole Kielberg var en del af deres omgangskreds ligesom andre af egnens kunstnere. Parret omgikkes også andre lokale, bl.a. rektor Hass og hans kone, godsejeparret Axel og Jutta Jarl på Sophienborg og skuespilleren Bodil Ipsen og hendes mand, Ejnar Black. Sally og hendes mand blev medlemmer af Fredensborg Private Musikforening. Her mødte de højesteretssagfører Guy Shaw og hans hustru Alice, som var sjælen i byens musikliv.

Vinteren 1941 til 1942 var meget hård, og de fryser i Thorvigshus. Kamin og skorsten bliver istandsat – men desværre med fejl - så i foråret 1942 brændte Thorvigshus. En sidefløj blev reddet og her flyttede Sally og Johannes ind. Johannes’ mor Camilla flyttede til familie i Lyngby. Brummerstedt-Hansen fra Fredensborg hjalp til med at fjerne det brændte og tilsodede inventar, samt bjælker og mursten fra brandtomten. Et halvt år senere stod huset igen klar til indflytning.

I oktober 1943 blev Sally og Johannes bedt om at tage sig af et spædbarn. Barnets forældre var flygtet til Sverige og barnet måtte i sikkerhed. Barnet blev døbt og fik navnet Bent Hansen. Da jagten på sabotører og modstandsfolk tog til, skjulte ægteparret også folk på flugt. I november 1944 fik Johannes et tip om razzia og familien måtte flygte fra Thorvigshus. Johannes’ bror skaffede dem en sikker lejlighed og indtil befrielsen boede familien i forskellige sikre lejligheder i København. Thorvigshus blev solgt til maleren Lars Swane og senere køber Hans Scherfig og Elisabeth Karlinsky huset, som de bor i til Scherfigs død. (Man kan læse om Thorvigshus og kunstnerne, der bebor det, i Ole Nørlyng: Fredensborg – kunst og kunstnerliv bd. 2).

Kort efter befrielsen vendte Bents forældre hjem fra Sverige. De flyttede ind sammen med Sally og Johannes, og her boede de sammen i nogle måneder indtil Sally og Johannes fik en lejlighed i Dr.Tværgade og Bents forældre et rækkehus i Tårnby. Så måtte Sally også tage afsked med Bent. Det tog meget hårdt på hende, men heldigvis bevarede de en god kontakt til Bent og hans familie.

Sally havde ved krigsudbruddet frasagt sig sit finske statsborgerskab. Nu var hun dansk og hun følte sig som dansker efter at have delt godt og ondt med det danske folk under besættelsen. Sally boede indtil sin død i Danmark.

*Sally Salminen: I Danmark. Erindringer fra mine første år i Danmark. 175 sider.
Lindhardt & Ringhof, 1979
Ole Nørlyng: Fredensborg – kunst og kunstnerliv. Bd.1-2.
Årbog for Fredensborg-Humblebæk Lokalhistoriske Forening, 2015.*

Bioanalytiker i Grønland

Nauja I. Lynge er bioanalytiker og arbejder på sygehuset i Tasiilaq. Nauja er medlem af Vævepigerne Fredensborg, som i anledning af Foreningens Nordens jubilæum afholder en udstilling af nordisk husflid i februar/marts på Humlebæk Bibliotek. Hun har sendt os denne beretning med ønsket om et godt jubilæumsår:

Jeg er medlem af Vævepigerne Fredensborg, og efter aftale med Lisa Juhler skriver jeg dette indlæg til foreningens medlemsblad. Vævepigerne har en udstilling i anledning af jubilæet, som jeg desværre ikke alligevel kan deltage i, da jeg pr. 1/11 arbejder som bioanalytiker i Tasiilaq, Østgrønland.

Barndom og ungdom

Denne korte beretning starter i korte træk om mig, dernæst om livet som bioanalytiker i Tasiilaq, Østgrønland. Jeg er dansktalende grønlænder f. 1961 i København, begge forældre grønlændere, og jeg er opvokset i Grønland indtil mit 17. år. Mine forældre havde på daværende tidspunkt boet i Danmark i 10 år, de havde hver især været på efterskole i Jylland og på Sjælland samt boet på Grønlænderhjemmet Tranegårdsvej i Hellerup. Min far var uddannet indenfor kommunen, og hans første job blev som fuldmægtig i Sukkertoppen (Manitsoq) og her er min bror født i 1962. Vores mor var af sted med sin 2 år ældre søster. Vores mor var på Engulsholm, hvor hun lærte hus-og håndgerning.

Vi flyttede en del i Grønland, da min far søgte højere stillinger som tjenestemand. Vores moder var hjemmegående indtil vores lillesøster (f. 1971 i Nuuk) startede i skolen. Hvert år i sommerferien tog vi til Danmark, og holdt ferie. Jeg rejste fra Nuuk sommeren 1978 til Helsingør, hvor jeg flyttede ind på Sigurd Schytz Kollegiet sammen med et hav af ingeniørstuderende. Der var dengang Teknikum i Helsingør. Herfra tog jeg EFG – Handel og Kontor, samt HF på Espergærde Gymnasium og kom senere i lære på Helsingør Apotek som apoteksassistent. Det var dog ikke det rigtige for mig. Jeg har siden uddannet mig til bioanalytiker, mesterlæreuddannelse som Klinisk-kemisk Hospitalslaborant, fra okt. 1985. I Helsingør mødte jeg min eksmand, blev gift og fik 2 dejlige børn i hhv. 1986 og 1991 og nu 1 barnebarn i 2017. Mine børn er voksne med uddannelser og klarer sig selv.

Job i Grønland og Danmark

Min eksmand fik job i Nuuk som skibssingeniør og vi flyttede til Nuuk i dec. 1986. Vi rejste dertil med vores datter, og hun blev passet hos sin mormor. I starten af 1987 fik jeg, som nyuddannet og helt grøn, job som laborant på Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk. Det var udfordrende på mange måder, og jeg havde svært ved at falde til i Grønland. Der var fortsat lønforskel, således at jeg fik lavere grundløn, lavere vagttillæg, og det var i kraft af min mands job, at vi fik en bolig. Det havde jeg svært ved at acceptere og vi tog til Danmark i 1989.

I Danmark fik jeg et vikariat som laborant på mikrobiologisk afdeling på Hvidovre Hospital, og senere var jeg tidsbegrænset ansat som

forskningslaborant på det daværende Hvidovre Hospital i Klampenborg. Det var svært at få job som laborant. Jeg var så heldig at få en yderligere uddannelse som HK Kontorassistent på Statens Planteavlsstation i Lyngby. Disse uddannelser har jeg så kunnet kombinere og havde mange dejlige år på Coloplast som regulatory affairs assistent, hvor jeg arbejdede med CE-mærkning, dokumentation på diverse produkter, afprøvninger m.m. Senere har jeg været på diverse klinisk-kemiske afdelinger. Alle kender historierne om det danske sundhedsvæsen med besparelser, pressede kolleger og omlægninger, og jeg oplevede nogle bump på vejen.

Tilbage i Grønland

En kollega, der havde været i Grønland som bioanalytiker, puffede til mig og spurgte, om jeg ikke havde lyst. Næ, nej, min familie er jo her i Danmark, her har jeg boet i mange år og mine kontakter er her. Næ – det er ikke noget for mig. Det blev dog til, at jeg sagde ja til et 3 måneders vikariat i Tasiilaq som bioanalytiker fra juni til august 2018. Jeg fik orlov i 3 måneder uden løn og drog spændt af sted.

Rejsen med fly går fra Kastrup til Keflavik, Island. Én overnatning, og derfra videre med fly fra Reykjavik indenrigslufthavn til Kulusuk, og fra Kulusuk til Tasiilaq i en 8-9 personers helikopter. Fantastisk tur, og flyveturen fra Reykjavik til Kulusuk var så smuk, der var masser af is, isbjerge på havet, og vejret var nogenlunde – udsigten fra flyet var utrolig smuk. Kulusuk lufthavn var fyldt med vindblæste og vejrbidte turister, som havde været en tur på indlandsisen, og ventetiden var et par timer. Vi kom af sted og flyveturen på 10 min. til Tasiilaq var fantastisk. Hvilket syn der kom os i møde, høje fjelde, sne og is og solen skinnede. I Tasiilaq blev vi afhentet fra Hospitalet, og det var lige på og hårdt, 2 dages rejse, velkommet, men jeg skulle introduceres til laboratoriet – vi havde et program vi skulle nå inden min forgænger skulle rejse ugen efter.

Bioanalytiker i Tasiilaq

På laboratoriet i Tasiilaq er det en bioanalytiker, som varetager alle opgaver i laboratoriet, dvs blodbank, lettere mikrobiologi, hæmatologi, kemi, vurdering af resultater og svarafgivelse, forsendelse af prøver til Nuuk og Danmark, varebestillinger og blodprøvetagninger både på afdelingen og i ambulatoriet. Herudover tages der vandprøver fra Tasiilaq, og de 5 bygder. Det kommer jeg ind på senere. Der er 19 sengepladser, 3 læger, 1 apoteker, 1 jordemoder, 1 sundhedsplejerske, 10 sygeplejersker, sundhedsassistenter og hjælpere, 4 tolke, 3 portører, køkkenpersonale, rengøringspersonale samt 1 driftsleder og 1-2 kontorphersonaler.

Barnebarn på besøg i laboratoriet

Tasiilaq

Der er ca. 3000 indbyggere i Tasiilaq, 5 bygder med få hundrede indbyggere. For tiden bliver der født mellem 50-60 børn pr. år. Det betyder også, at der er barnedåb i kirken næsten hver søndag. I to af bygderne er der en sygeplejestation, som varetager blodprøvetagning m.m, og sender disse prøver til Tasiilaq laboratorium. De 3 bygder har en kontaktperson. Nogle patienter sejler selv fra bygderne til Tasiilaq for at møde på hospitalet til undersøgelse eller blodprøvetagning. Der er alle mulige patientkategorier, og nogle bliver sendt til Nuuk eller Danmark for viderebehandling. På laboratoriet er der udstyr til at kunne måle de mest almindelige parametre, og et varmeskab til mikrobiologi og prøver til bestemmelse af tuberkulose. En helt usædvanlig ting er varelageret. Der skal bestilles varer så lageret er fyldt helt op – der kommer ikke varer fra november til først i juni. Der kan leveres lidt fra Nuuk, men hovedparten bestilles fra Danmark. Samtidig skal der tænkes på udløbsdatoer.

Skib i havnen

Det første skib ankom den 4. juni til 3 kanonsalutter, og en hel befolkning i havnen. Det var en stor oplevelse – hylderne var også gabende tomme i Pilersuisoq – det eneste som ikke var udsolgt var sushi tilbehør. Jeg ankom den 1. juni og kunne købe gulerødder den 7. juni – 1 kg gulerødder til nogen og tyve kroner. Det

første som blev pakket ud og læsset af er cola og chips.

Logistikken m.h.t. vandprøverne, som tages i Tasiilaq og i bygderne, er virkelig også et issue. Vandprøver skal udtages i flasker beregnet hertil og holder på køl i 48 timer. De skal nå frem til Nuuk inden da. Oftest kan det lige nås, men det sker også at vandprøverne fra bygderne må tages om op til flere gange, da prøverne ikke nåede helikopteren i tide, eller ikke nåede frem i tide til Nuuk. Særligt vigtigt er det for fiskeriindhandlingsfabrikken i Kuummiut. Det er jo arbejdspladser til bygden.

En arbejdsdag

En typisk arbejdsdag forløber således:

Møder kl. 7:00 – Klargøring af reagenser og kontroller til apparatur –

Blodprøvetagning og ekg på afdeling – Smide prøver ud og klargøre laboratoriet – Konference kl. 8:00 – Vedligeholdelse og kontrolkørsler kl. 8:30 – Tjekke mails og besvare disse – Kaffepause – Tjekke dagens blodprøvetagninger kl. 9:15 – Ambulatoriet åbent

kl. 9:30-15:00.

Herimellem apparatkørsel, svarafgivelse, telefonbesvarelse ved opkald fra bygderne, varebestilling m.m. I Grønland er arbejdstiden 40 timer pr. uge.

Den mørke side

Bagsiden af medaljen; selvmord, selvmordsforsøg og alt for meget alkohol og sociale problemer. Heldigvis kan man i Tasiilaq ikke købe noget stærkere end vin. I et lille samfund bliver det så tydeligt, og er så sørgeligt. Vel vidende, at problemet også eksisterer i resten af verdenen, og jeg kan blot bidrage med at være et forbillede.

Den lyse side

Via mit frivillige arbejde som mentor i ILIK under Det Grønlandske Hus i Løvstræde i København, har jeg gået til undervisning i grønlandsk på Studieskolen i mange år. Når jeg arbejder med sproget dukker der mere op end jeg anede – sikkert da jeg har hørt sproget i min barndom. Det er en stor glæde. Min oplevelse af de 3 måneder er et tæt samarbejde, godt sammenhold, alle drager omsorg for hinanden, og der er bare nærvær, man går til alt, og alt er lige uden for døren. Naturen, fjeldene, havet og luften er ren og vandet så smukt. Jeg har trods travlhed på laboratoriet gået mange ture, været på sejltur til Knud Rasmussens gletsjer, til bygden Tinteqilaq samt Kuummiut, på hvalsafari og på mange fisketure i nærområdet. Jeg havde besøg af min datter og barnebarn i juli måned – helt fantastisk dejligt og en smuk begivenhed. Jeg savnede min familie, selvom vi bevarede kontakten via nettet, og de er mere end velkomne i Grønland.

Tur retur Tasiilaq

Da de ikke kunne få en bioanalytiker til Tasiilaq, fik jeg mulighed for at søge stillingen fast, og jeg flyttede den 1/11-18 til Grønland. Jeg har opsagt min stilling i Region Hovedstaden. Jeg glæder mig, denne gang er jeg klædt på til udfordringerne og finder det mere betydningsfuldt for mig at bidrage som bioanalytiker i Grønland, så længe jeg kan. G60 (fødestedskriteriet) er afskaffet, og jeg har de samme muligheder.

En dejlig juleferie i Sisimut med masser af grønlandsk mad, sne og kuldegrader udenfor. Min kusine og hendes familie har boet i Qanaaq - og deres fangst- og festtøj skulle gennemgås, medens jeg var der - og jeg fik lejlighed til at prøve en dragt af isbjørnebukser, kamikker og en mandeanorak. Fantastisk stort arbejde og alt skind og pels bliver anvendt - intet må gå til spilde. Forneden på siden af anorakken har man anvendt skindet fra poterne.

